

عنوان مقاله: محرومیت از بازی در کودکان معلول فیزیکی: نقش کاردرمانی در پیشگیری از معلولیت ثانویه

نویسنده یا نویسندگان: افسون حسنی مهربان

خلاصه مقاله:

تجارب بازی آزاد که توسط خود کودک انجام می‌گیرد، جهت رشد طبیعی کودک حیاتی است بازی بعنوان یک پیش‌نیاز برای کار و خلاقیت فرد بزرگسال است. مزیت‌های بازی توسط محققین زیادی تأکید شده است در طی بازی، کودک فرصتهایی جهت کشف تأثیر اشیاء و افراد در محیط بدست می‌آورد و نقش‌های اجتماعی و شغلی را بعهده می‌گیرد. مهارت‌های بدست آمده در طی بازی اجازه ارتباط متقابل کودک با محیط و پاسخ به نیازهای محیطی را می‌دهد و منجر به رشد درکی، ذهنی و زبانی کودک می‌گردد. کاردرمانانی که روش‌های یکپارچگی حسی (Sensory Integration)، Neurodevelopmental، و رفتار شغلی کار می‌کنند، به مزیت‌های حسی و حرکتی، اجتماعی و ساختاری بازی آگاهی دارند و به همین دلیل از آن بعنوان یک مدالیته درمانی استفاده می‌کنند.

در کودکان معلول فیزیکی تأثیر ناتوانی از خفیف تا شدید در حدی است که می‌تواند با توانایی عملکرد مستقل کودک مداخله کند، معلولیت فیزیکی می‌تواند موجب کاهش یا فقدان اطلاعات حسی و حرکتی و افزایش وابستگی کودک به اطرافیان گردد و در نتیجه اشکال در کسب تجارب بازی کودک ایجاد کند. در حالیکه بازی آزاد (Free Play) فرصتی برای کودک جهت کشف توانائیهای خود، تجربه اشیاء، تصمیم‌گیری، درک رابطه علی و معلولی، یادگیری، خلاقیت و درک نتایج منطقی است. در کودکان معلول فیزیکی اگر فرصت جهت انجام بازی آزاد داده نشود، ممکن است معلولیت ثانویه ایجاد گردد. افزایش وابستگی به دیگران، کاهش انگیزه، ضعف در بیان خود و مهارت‌های اجتماعی و کاهش اعتماد به نفس از جمله مشکلات این کودکان است.

جهت پیشگیری از معلولیت ثانویه، کاردرمانان با شناخت و برطرف کردن موانع از جمله وجود محدودیت‌های فیزیکی خود کودک، محرومیت‌های اعمال شده از جانب والدین و موانع اجتماعی و محیطی، فرصتهایی جهت انجام بازی آزاد برای این کودکان فراهم می‌کنند. که انجام این مهم بدون ارزیابی کامل از رشد و مراحل بازی کودک، نوع اسباب‌بازی‌های در دسترس و مشاهده کامل، ممکن نخواهد بود.